

ANALELE ȘTIINȚIFICE  
ALE  
UNIVERSITĂȚII „AL. I. CUZA”  
DIN IAȘI

---

SECȚIUNEA II

a) **Biologie**

TOMUL XIV, ANUL 1968

FASC. 1

E X T R A S

*PLECOTUS AUSTRIACUS* FISCHER 1829  
(MAMMALIA, CHIROPTERA) PREZENT  
ÎN FAUNA ROMÂNIEI

DE

N. VALENCIUC și I. ION

PLECOTUS AUSTRIACUS FISCHER 1829 MAMMALIA,  
(CHIROPTERA) PREZENT ÎN FAUNA ROMÂNIEI

DE

N. VALENCIUC și I. ION

Autori mai vechi cum sînt Jenyns (1828), Fischer (1829) și Koch (1862) își exprimaseră deja părerea că genul *Plecotus* prezintă două forme. Lucrul acesta a fost pe deplin lămurit de lucrări mai recente cum sînt cele ale lui Bauer [3], Topal [15], Lanza [13] și Hanak [10] care au demonstrat că de fapt este vorba de existența în Europa a două specii: *Plecotus auritus* L. 1758 și *Plecotus austriacus* Fischer 1829.

Ulterior lucrările specialiștilor au confirmat prezența uneia sau a ambelor specii în diferite regiuni ale Europei [2], [4], [5], [8], [16].

În anul 1965 Vladimir Hanak publică o lucrare [11] privind sistematica și răspîndirea genului *Plecotus*, lucrare făcută pe baza cercetării și prelucrării datelor adunate de pe un numeros material (318 exemplare de *Plecotus*).

Cît despre situația din Ungaria și România, spune autorul, („Über Situation in Ungarn und Romänien, gibt es bisher keine genaueren Angaben”) ea rămîne neclară din lipsă de date.

În lucrarea *Răspîndirea chiropterelor în R.P.R.*, M. Dumitrescu și colaboratorii, (Lucr. Instit. Speol. Buc. T.I.—II, 1962—1963, p. 563) vorbind despre *Plecotus auritus* spune că a găsit două forme: forma tip *Plecotus auritus* și o formă deosebită capturată în cîteva peșteri<sup>1</sup>.

Deși un început exista în această direcție, totuși, așa cum rezultă din literatura cercetată, la noi nu există o lucrare care să se ocupe exclusiv de problema existenței în fauna noastră a speciei *Plecotus austriacus* Fischer 1829.

---

<sup>1</sup> În subpagină autorul citat spune că exemplarele din cea de-a doua formă aparțin de fapt speciei *Plecotus austriacus* Fischer, 1829.

Disponind de un număr de 7 exemplare de *Plecotus* am procedat la prelucrarea statistică a unor caractere. Datorită faptului că unele exemplare au fost conservate prin uscare, ne-am oprit numai asupra a 11 caractere metrice ale căror măsurători au putut fi făcute corect.

S-au calculat apoi următorii parametri:  $M$  = media aritmetică,  $\sigma$  = deviația standard (dispersia), C.v. = coeficientul de variație,  $m$  = eroarea medie a mediei aritmetice și  $m\%$  = coeficientul de precizie al mediei.

Caracterele luate în studiu și valorile parametrilor sînt trecute în tabloul I.

TABLOUL I  
Parametri calculați pentru unele caractere studiate la *Plecotus*

Caracterul studiat	Limite	Parametrii				
		M	$\sigma$	C.v.	m	$m\%$
Lung. antebraț.	38,2 – 41,1	39,5	0,97	2,45	0,39	0,98
Lung. metacarp. deg. III	35,8 – 39	36,8	1,57	4,26	0,64	1,73
Lung. metacarp. deg. IV	34 – 38	36,1	1,27	3,51	0,51	1,41
Lung. metacarp. deg. V.	32,5 – 36	34,3	1,43	4,16	0,58	1,69
Lung. tibie craniu	16 – 19	17,6	1,19	6,76	0,48	2,73
Lung. condilo-bazală	16,3 – 17,2	16,57	0,30	1,81	0,12	0,72
Lățime maximă	9,6 – 10	9,8	0,15	1,05	0,06	0,61
Dist. interorbitară	3,2 – 3,8	3,4	0,19	5,58	0,07	2,05
Lung. șir sup. dinți	3,9 – 6,3	5,99	0,14	2,33	0,05	0,81
Diametrul mare bulă timpanică	4,7 – 5	4,8	0,12	2,50	0,04	0,83
Lung. mandibulă	11,5 – 12	11,8	0,26	2,20	0,10	0,84

Patru din exemplarele luate în studiu erau masculi și ca atare am avut posibilitatea să preparăm osul penial.

S-a efectuat apoi reprezentarea grafică (fig. 1 și 2) pentru valorile și parametrii a două din caracterele luate în studiu — lungimea condilo-bazală a craniului și diametrului mare al bulei timpanice — caractere care au importanță deosebită în determinarea celor două specii: *Plecotus auritus* L. 1758 și *Plecotus austriacus* Fischer 1829.

#### Rezultate și concluzii

— Osul penial cercetat la exemplarele amintite mai sus este în formă de virf de săgeată și în general mai mic de 1 mm.

— Lungimea condilo-bazală a craniului este cuprinsă între 16,3 și 17,2 mm, media calculată fiind de 16,57 mm.

— Diametrul mare al bulei timpanice variază între 4,7 și 5 mm, media aritmetică fiind de 4,8 mm.

Pe baza chiar numai a caracterelor amintite mai sus, putem afirma cu certitudine că *Plecotus austriacus* Fischer, 1829, face parte din fauna României.

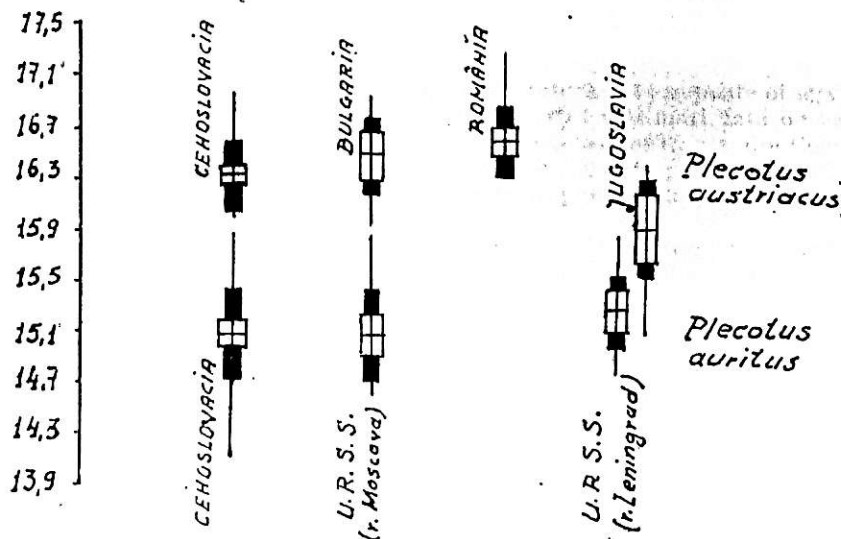


Fig. 1. Variabilitatea lungimii condilobazală

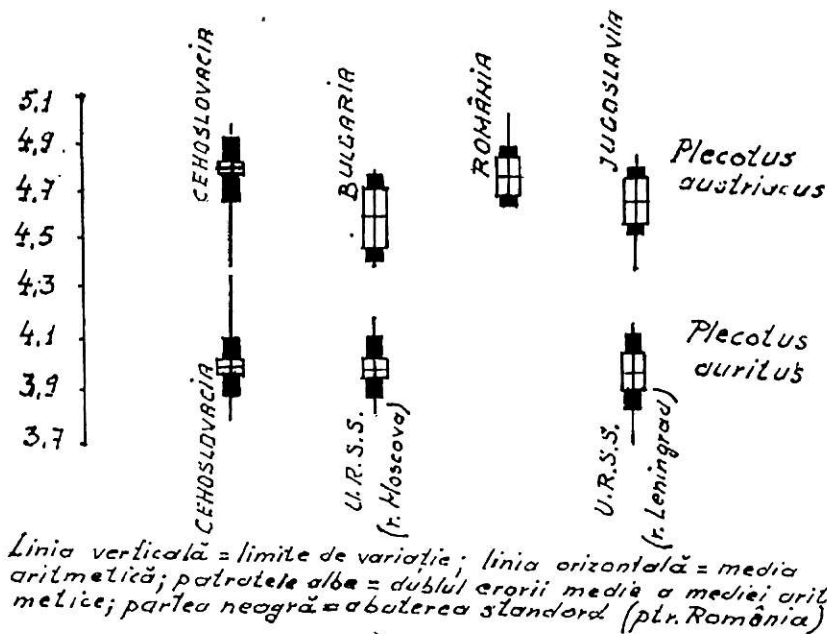


Fig. 2. Variabilitatea diametrului mare a bunei timpanice

Comparînd aceste date cu cele găsite în literatură [11] se poate observa că valorile lungimii condilo-bazale a craniului sînt mai mari față de valorile aceleiași caracter găsite la populațiile de *Plecotus austriacus* din Cehoslovacia, Bulgaria și Jugoslavia. Media aritmetică calculată pentru exemplarele din România este superioară celor găsite la populațiile provenite din țările mai sus amintite (fig. 1).

Cît privește variabilitatea diametrului mare al bulei timpanice, media aritmetică calculată pentru exemplarele din România (4,8 mm) este aproximativ egală cu cea găsită la populația din Cehoslovacia, dar superioară celor din Bulgaria și Jugoslavia (fig. 2).

Deosebirile amintite mai sus sînt însă ne semnificative. Toate aceste populații aparțin speciei *Plecotus austriacus*, însă valorile mai ridicate ale unor caractere găsite la exemplarele din România, dacă ținem seama de sublinierile făcute de Lanza [13] și Beaucournu [4], sînt o dovadă în plus că ele aparțin cu siguranță speciei *Plecotus austriacus* Fischer, 1829.

#### BIBLIOGRAFIE

1. Abelenzev W. I., Pidoplitchko I. G., Popov B. M. — *Fauna Ukrainy*. I. Ssavei I, Kiev (1956).
2. Balcells R.E. — *Datos espanoles de „Plecotus” y „Eptesicus”* (Chir. Vespertilionidae). Misc. Zool. Mus. Zool. Barcelona 1 (5) (1963).
3. Bauer K. — *Die Säugetere des Neusiedlersee-Gebietes* (Österreich). Bonn. Zool. Beitr., 11 (1960).
4. Beaucournu J. C. — *Sur la présence dans l'Ouest (Sarthe, Maine-et-Loire et Ille-et-Vilaine) de l'Oreillard méridional Plecotus austriacus Fischer, 1829* (Chir. Vesp.) signalé en France de Nice, du Delta rhodanien et de Corse. Bull. Soc. Sci. de Bretagne, 38 (1963).
5. Beron P. — *Über des Vorhandensein von zwei Arten langohriger Fledermäuse. (Gattung Plecotus) in Bulgarien*, Bull. Inst. Zool. Mus. Sofia, 16 (1964).
6. Koch C. — *Das Wesentliche der Chiropteren mit besonderer Beschreibung der in dem Herzogtum Nassau und den angrenzenden Landestheilen vorkommenden Fledermäuse*, Jahrb. d. Vereins f. Naturk. im Herzogth. Nassau 17/18 (1862/1863).
7. Dumitrescu M., Tanasache J., Orghidan T. — *Răspîndirea chiropterelor în R.P.R.* Lucr. Institut. Speol. București, T.I—II (1963—1963).
8. Feldmann R. — *Westfälischer Erstnachweis der Grauen Langohrfledermaus (Plecotus austriacus)*, Natur. und Heimat, Münster (Westf.) 24 (1964).
9. Fischer J. B. — *Synopsis Mammalium*, I—XLII (1829).
10. Hanák V. — *Graues Langohr (Plecotus austriacus) neues Mitglied der Fledermäuse-fauna der Tschechoslowakei*. Cas. Nár. muzea odd. prírov., Praha 131 (2) (1962).
11. — *Zur Systematik und Verbreitung der Gattung Plectus, Geoffroy, 1818 (Mammalia, Chiroptera)* (1966).
12. Jenyns L. — *The distinctive characters of two British Species of Plecotus, supposed to have been confounded under the name of Long-eared Bat*. Trans. Linn. Soc. London, 16 (1828).
13. Lanza B. — *Su due specie criptiche di Orecchione: Plecotus auritus (L.) e P. Wardi Thomas (Mamm. Chiroptera)*. Monit. Zool. Italiano, 68 (1960).
14. Martino E., Martino V. — *Preliminary notes on five new Mammals from Yugoslavia*. Ann. Mag. Nat. Hist. 5 (1940).

15. Topal G. — *Morphological Studies on the os penis of bats in the Carpathian Basin.* Ann. Hist. Nat. Mus. Hungar. 50 (1958).
16. Wijngaarden A. — *De Grijze Grootoorleermuis, Plecotus austriacus (Fischer), in Nederland gevonden.* Lutra, 4 (2), (1962).

*PLECOTUS AUSTRIACUS* FISCHER 1829 DANS LA FAUNE DE LA ROUMANIE

Résumé

Les auteurs, en comparant les données obtenues par les études biostatistiques avec celles de la littérature de spécialité, démontrent l'existence dans la faune de la Roumanie de l'espèce *Plecotus austriacus* Fischer 1829.